

29. března 2009 - „Oranžová válka“: Týden první

Motto: Nový Zákon, 2. Timoteovi, 3. kapitola:

- „2. Lidé totiž budou samolibí, milující peníze, vychloubační, pyšní, rouhaví, neposlouchající rodiče, nevděční, bezbožní,
3. bezcitní, nesmiřitelní, pomlouvачní, nezdrženliví, hrubí, nepřátelé dobra,
4. zrádci, ukvapení, nadutí, milující rozkoše více než Boha.
5. Budou mít vnější způsob zbožnosti, ale zřeknou se její moci. Od takových se odvracej. /.../
13. Zlí lidé a podvodníci však budou postupovat stále k horšímu - svůdci i svádění.“*

(Zdroj: <http://www.etf.cuni.cz/~rovnanim/bible/nbk/2Tm3.php>).

Čtyřicetého března 2009 padla po tvrdé bitevní vřavě modrá vláda. Nad Prahou se v ten moment přehnala lokální povětrnostní bouře. Operaci „oranžových hochů“, která byla velmi pragmaticky jasně nastíněna již v době konání jejich „velkého jarního oranžového srazu“ kolem 21. března 2009, se bohužel podařilo naplno uskutečnit a tzv. „akční solidární (socialistický) plán“ slavil úspěch. Na položení české vlády na lopatky v době globálního celosvětového finančně-hospodářského útlumu (nikoliv krize) se velmi tristně podílela celá řada okolností, osobností a vzájemných lidských animozit z minulých let českého politického života. Žádný rozumně uvažující člověk a český patriot nemohl mít z tehdejšího - dobové a situačně podmíněného - pádu vlády radost, ať již si o tzv. „modré politice“ myslel cokoliv, nebo ji kritizoval za malou pravicovost nebo levicovost. Signifikantní bylo v tomto ohledu vyjádření pražského primátora pana Pavla Béma: *„Žádnou radost z pádu vlády nemám.“* (Zdroj ČT24) V několika dnech před a po vyslovení nedůvěry bylo 75% veřejného mínění jednoznačně na straně vlády. Většina obyvatel Česka zcela správně vnímala psychologicky (nikoliv fakticky) likvidaci stabilního konstitučního prvku České republiky jako nesmyslně-zákeřný výpad.

Mělo tím dojít k:

- drtivé porážce dosavadního stylu vedení „modrých hochů“;
- nastolení nového, více tzv. „čistšího vládnutí“ po následně vyvolaných a teoreticky vyhraných předčasných volbách;
- situaci, kdy paradoxně někteří pravicově smýšlející lidé směřovali svým (doufejme) dočasným účelovým spojenectvím s „oranžovými hochy“ k „ozdravení pravice“ a odstranění hlavních chyb „modrých hochů“;
- zastavení drastického růstu modrých preferencí a připravení půdy pro převzetí moci „oranžovými hochy“;
- zlikvidování náběhu jistých kauz, které byly připravovány tentokrát modrými „think tanky“ vzhledem k činnosti „oranžových hochů“;
- rozdrčení úspěšného a mezi lidmi populárního českého předsednictví EU (Ačkoliv ti vnímavější si dobře uvědomovali problematičnost institucí EU, jejich mnohdy prebyrokratizovaný, omezující a nesvobodný charakter; nesouhlasili oprávněně se současnou podobou Lisabonské smlouvy.) a to i za cenu poškození české národní pověsti.

Avšak nastal poměrně neočekávaný obrat proti původnímu scénáři tzv. „akčního solidárního (socialistického) plánu“, jelikož většina veřejnosti právě že vnímala celý tento plán a jeho výsledek značně negativně.

Na druhé straně též vládní představitelé si za tento „výsledek“ mohli z části sami, když nevyvinuli dostatečné úsilí k jednání s těmi poslanci, kteří pak měli být oním jazýčkem na vahách při rozhodujícím hlasování (vláda stála přeci vždy na tzv. „nerozhodnutých“). Překonání osobních záští v klubu „modrých rytířů“, především pak vyloučení dvou „zelených nerozhodnutých“ nedlouho před hlasováním o nedůvěře vládě, bylo také ze strategického hlediska naprostým diletantstvím. Následná pomstychtivost „modrých křižáků“ směrem k dalším svým dvěma „protestantům“ také nic moc dobrého nepřinese, když se tedy „modří hoši“ snaží oficiálně vystupovat navýsost demokraticky a projevovat svůj respekt k opačným názorům uvnitř „modrého tábora“.

Vzpomeňme dále na to, jak „oranžoví hoši“ neustále plánovitě zdůrazňovali již dlouho před pádem vlády: jaká obrovská katastrofální krize v ČR vlastně je. Tato dobře promyšlená hra a mediální masáž nakonec přinesla své manipulativní ovoce. „Oranžoví hoši“ by si zřejmě měli udělat výlet do Ruské federace, na Ukrajinu, do Běloruska, aby poznali to, co to je opravdová krize, co to znamená bída a utrpení lidí. Měli by již konečně přestat deptat české občany svými hororovými krizovými scénáři, které pronášejí k lidu zpod svých prohýbajících se plných jídelních stolů v nažehlených oblecích a kravatách, s ústy plnými ještě nedojedených sladkých dortíků a káviček na svých „oranžových srazech“. Měli by si vzít příklad z prohlášení a mediální politiky jimi tolik obdivovaného slovenského premiéra pana Fica, jenž razantně podporuje dobré zprávy, brzdí mediální kolečko schválně více propagovaných hrůz (Přirozeně když je někdo u moci, tak nepotřebuje krize; ten kdo se teprve chce k moci dostat, pak naopak krize vítá, podporuje je na úkor lidí vlastního státu.). Měli by se více řídit svými hesly o naději a nikoliv obětovat občany této země svým mediálním katastrofickým manipulacím. Když už, tak by měli přiložit ruku k dílu, jet na recesí postižená místa konkrétně pomoci vytvářet nová pracovní místa, zapojit své „oranžové think tanky“ ve prospěch občanů ČR a nikoliv se jen procvičovat ve vymýšlení nových strategií k drcení svých politických protivníků, nebo k co nejlepšímu mediálnímu zviditelňování sebe sama v televizních přímých přenosech.

Mj. před tímto scénářem zneužívání hospodářské recese k politickým cílům varoval ve svém skvělém projevu k „oranžovým hochům“ také pan prezident Václav Klaus, jehož role je v současné situaci **nesmírně pozitivní** (doufejme jen, že se nepotvrdí konspirační teorie o jeho podílu na březnovém pádu vlády). Presidentova vůle k umírňování rozvášněných válčících politických sil, k vytváření celonárodních jasných dohod prospěšných pro všechny občany ČR (nikoliv přirozeně nových opozičních smluv) v době recese, je naprosto správným a chvályhodným (dalo by se říci až křesťanským) krokem. Vychází z jednoznačného poznatku: když jde do tuhého, když jsou v sázce životy občanů ČR a nejde již jen o politické hry, je třeba v těch nejdůležitějších záležitostech táhnout za jeden provaz. Nelze poškozovat vlastní občany na úkor politických hrátek, pýchy několikati „nadržených kohoutů“ a mediální prostopášné zajímavosti. Tyto věci jsou sice legitimní, nicméně patří do jiné, vhodnější doby. Další otázkou již je, zda se presidentova pozitivní snaha setká s úspěchem. Moc bych to celé České republice přál. Jisté náznaky zde již ovšem v tomto smyslu vidíme. „Oranžová spanilá jízda“ jakoby velmi mírnila po třech dnech od pádu vlády své útoky. Nyní vychvaluje roli pana prezidenta; jsou k vidění vstřícná gesta. Minimálně z hlediska předčasných voleb jsou „oranžoví hoši“ ochotni jít na dohodu s vůdci „modrých křižáků“ v tom smyslu, aby se tak alespoň jedním procentem pokusili naplnit slova českého prezidenta o vzájemné pospolitosti.

Kolik pýchy a „doslova jedu“ ještě bude muset uplynout, aby došlo k rychlé a pro naši zemi prospěšné dohodě ?

Každopádně též „oranžové divize“ již pochopily, že svou přílišnou „hrrr politikou“, snahou „zničit krtka“ za každou cenu a rozbít co se dá, pak ztrácejí přízeň voličstva. Nyní tedy nasazují příznivou - ba co více - přímo líbezně-vlídlnou beráncí propagandistickou tvář a to velmi krátce po všech těch drsnostech, které sami „oranžoví hoši“ spustili a prosadili v rámci svého tzv. „akčního solidárního (socialistického) plánu“. Pochopili totiž onen paradox, že „modří křižáci“ a obecně pravice nyní může vyjít z celé situace neskutečně posílena. Pádem vlády se mj. nečekaně tzv. vyčistil vzduch. Vývoj preferencí pravicových sil tomu v prvních dnech „Oranžové války“ nasvědčoval. Též po dřívějších mediálních aférách již není ani vidu ani slechu.

Občané tak mohli zase vidět pravou tvář „oranžové spanilé jízdy“ mj. v těchto otázkách:

1/ nejprve podpora českého předsednictví v rámci EU - tzv. klid zbraní vzhledem k podpoře důležitosti role všech institucí EU v životě ČR; VÝSLEDEK: obrat a diskreditace českého předsednictví skrze pád vlády;

2/ nejprve útoky na pana presidenta z hlediska jeho oprávněných výtek vůči EU a z hlediska jeho projevů v Evropském parlamentu; VÝSLEDEK: obrat o 180 stupňů a najednou vychvalování role pana profesora Václava Klause; politika dílčího sblížení „oranžových“ s názorovou linií tzv. „hradní politiky“;

3/ nejprve kritika USA, zahraničních misí, radaru; VÝSLEDEK: obrat - jakmile se zjistily socialistické tendence Obamovy demokratické administrativy, nastal další zlom a Amerika již není tím „zlým imperialistou“, nyní se stává velkým „socialistickým“ vzorem minimálně v oblasti „boje s hospodářskou recesí“.

„Oranžová spanilá jízda“ zároveň s pádem vlády vystřílela svou municí. Nyní je totiž velmi obtížné nějak případně dále „potrestat vládu“ vládnoucí v demisi. „Oranžový generální štáb“ bude zřejmě hledat nové taktické metody vedení své operace, neboť ty dosavadní sice slavily úspěch, ale nyní se jaksi neví jak dál. Další sesazení, nebo s nadsázkou třeba „defenestraci“ vlády totiž česká ústava neumožňuje. Situace na oranžovo-modrém bojišti se tak pomalu začíná opět blížit zákopové válce bez jasného řešení. Do budoucna bude zřejmě konečně nutné buď naučit se chovat a kultivovat Ega politiků tak, aby byla možná slušná dohoda ve smyslu vizí pana presidenta Klause, nebo bude nutné do detailu přepracovat volební zákon (který by pak již měl platit „minimálně 100 let“ beze změn) stylem: vítěz voleb je opravdovým vítězem a nehrozí, že se moci ujmou síly, které nemají jasnou zodpovědnost ke svým voličům (nejrůznější varianty tzv. překlenovacích aj. vlád).

Na závěr se podívejme na několik pozitivních zpráv z prvního týdne „Oranžové války“:

- Dr. Francisco Javier Solana de Madariaga - současný tzv. „ministr zahraničí“ EU - v době setkání dvaceti sedmi ministrů zahraničních věcí v Hluboké nad Vltavou: „*HOSPODÁŘSKÁ KRIZE BRZY SKONČÍ.*“ (Zdroj: ČT24).
- Banky na celém světě v prvním čtvrtletí roku 2009 většinou posilovaly a jejich provozní výkonnost se zvyšovala.

- Z hlediska dluhopisů a některých vybraných akciových titulů je jasně viditelný návrat investorů do střední Evropy.
- Roste ziskovost a obraty firem obchodujících se zlatem a diamanty.
- Drasticky roste zájem o fondy kryté zlatem.
- Česká pošta s.p. získala zpět své stamiliónové investice z východu a ještě na tom dokázala přiměřeně vydělat.
- Telekomunikačním společnostem se skvěle daří. Jejich tržby vzrostly již nad 300 miliard eur.
- V USA stále rapidně roste prodej nemovitostí a vybrané akciové tituly zaznamenaly masivní nárůsty.
- Obecně světové kulturní pořadatelské agentury organizující nejrůznější koncerty (Jon Bon Jovi, Bruce Springsteen) měly opět rekordní tržby.
- Českému pivovarnictví se velmi daří především z hlediska exportu. Tento průmysl se rozhodně nebojí o svůj osud v současné recesi. Češi stále zůstávají největšími konzumenty piva na světě.
- TPCA Kolín pokračuje v generaci zisku. Firma zaměstnává zhruba 3.500 lidí a hodlá dále rozvíjet všechny své výroby.
- Podnik z porcelánského gigantu Karlovarského porcelánu v Chodově na Sokolovsku se podařilo zachránit díky investici nového vlastníka: Epiag Lofida - Porcelán CZ z Dalovic u Karlových Varů.
- Česká lyžařská střediska mají letos rekordní tržby po dvou předchozích krizových letech. Konečně se jim podaří zaplatit investice z minula a navíc pěkně vydělají.

Přeji všem krásný a úspěšný týden přátelé. Ať se daří celé České republice. Měně negace, více pozitivních zpráv Vám všem. S přáním všeho dobrého Mgr. Radek Přepiora.